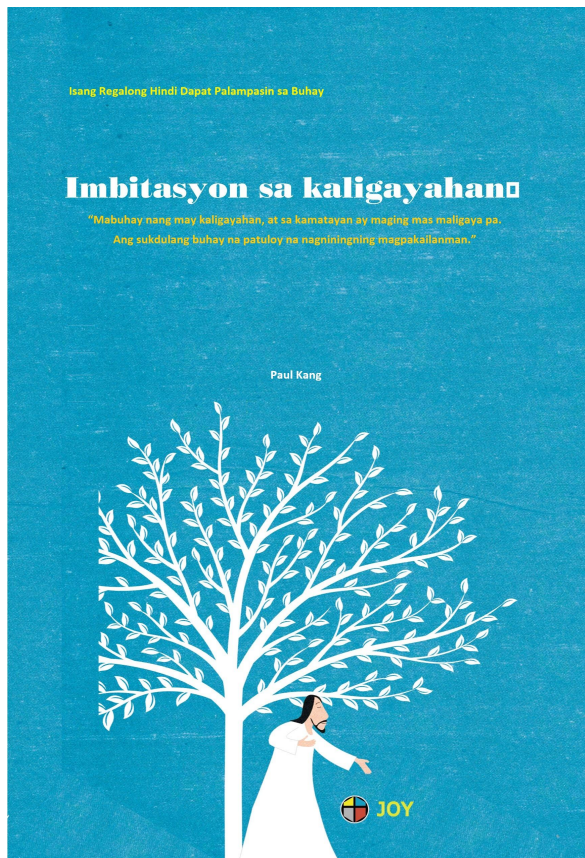

Tagalog

Maaaring hindi tumpak ang salin ng Bibliya ng tekstong ito. Kung kinakailangan, mangyaring sumangguni sa iyong lokal na Bibliya.

Paunang Salita

Sa kasalukuyan, nabubuhay tayo sa panahon ng makabagong teknolohiyang industriyal at malawakang pagkonsumo, kung saan mas pinahalagahan ang mga makina at software na may mataas na pagganap kaysa sa mga tao. Sa sistemang panlipunan na ito, ang mga relasyon ay lalong nagiging mahina, na humahantong sa mga damdamin ng kalungkutan at matinding stress na may kaugnayan sa trabaho. Bukod pa rito, ang mga tao ay abala kaya nawawalan sila ng oras upang pagnilayan ang kanilang sarili o isaalang-alang ang kanilang layunin at direksyon sa buhay. Napapaanod lamang sila sa buhay. Bilang resulta, nawawalan sila ng paningin sa kanilang sarili at inuulit lamang ang parehong mga pattern ng buhay na parang isang makina. Bilang resulta, nawawala nila ang tunay na mahalaga sa kanila bilang mga tao, at ang kawalan sa kanilang mga puso ay lumalaki at ang mga sugat ay lumalalim. Kasabay nito, ang kanilang taos-pusong pagnanais at pagkauhaw na mamuhay nang may dignidad bilang mga tao ay lalong lumalakas.

Nilalayan ng aklat na ito na iparating ang kagandahan ng Bibliya sa mga tao sa modernong panahong ito at magbigay ng pagkakataong pagnilayan ang kanilang tunay na kalikasan at layunin sa buhay. Umaasa rin itong matulungan silang mahanap ang kanilang nawawalang Diyos at, sa pamamagitan nito, matuklasan muli ang kanilang tunay na sarili. Nakasaad sa Mateo 4:4 sa Bibliya, "Hindi lamang sa tinapay mabubuhay ang tao." Kung ganoon nga, ano pa nga ba ang kailangan natin bukod sa tinapay para sa kaligayahan ng tao? Umaasa ako na ito ay magiging isang pagkakataon para sa atin upang sama-samang pag-isipan ito.

Patnubay sa Pag-aaral ng Bibliya

- Ang pagsisimula ng isang pag-aaral sa Bibliya ay magiging isang napakahalagang pagkakataon sa iyong buhay. I-save natin ang pinakamahusay para sa huli.
- Ang pinakamagandang bagay ay maglaan ng hindi bababa sa isang oras at kalahati minsan sa isang linggo. Gayunpaman, siguraduhing ayusin ang oras ayon sa sitwasyon.
- Sa dulo ng bawat kabanata ay may "column". Siguraduhing basahin mo ito nang maaga. Mas matututo ka.
- Gawin itong masaya sa pamamagitan ng paglilibang, paglalaro, pagkain nang sama-sama, pag-uusap tungkol sa mga bagay-bagay, at pag-iwas na maging sobrang gawain.
- Mahalagang matuto hindi lamang sa teksto kundi upang ibahagi din ang mga iniisip at paraan ng pamumuhay ng bawat isa.

< Talaan ng nilalaman>

Bahagi 1 Ang Ebanghelyo na humahantong sa kaligtasan

Kabanata 1 Mga Tao at Relihiyon

Kabanata 2 Diyos na Lumikha

Kabanata 3 Makabagong Tao at ang Isip

Kabanata 4 Pagkahiwalay sa Diyos

Kabanata 5 Si Jesucristo ang Tagapamagitan

Kabanata 6 Pakikipagkasundo sa Diyos

Kabanata 7 Ang Ebanghelyo ng Kaligtasan

Bahagi 2 Katiyakan ng Kaligtasan

Kabanata 8 Katiyakan ng Kaligtasan

Kabanata 9 Bagong buhay at mga hamon

Kabanata 10 Patotoo ng Kaligtasan

- Appendix 1 Pagsusuri ng Pagtitiwala sa Kaligtasan ng Isa

※Ang Bahagi 2 ay isang pag-aaral para lamang sa mga tumanggap kay Jesus.

Chapter 1 Tao at Relihiyon

Mula sa simula ng kasaysayan ng tao, ang paghahanap sa Diyos ay isa sa mga mahahalagang bahagi ng ating buhay bilang tao. Hindi ito isang bagay na ipinilit sa atin ng iba o natutunan lamang, kundi ito ay pagpapakita ng ating likas na katangian bilang tao na kusang lumalabas.

Lalo na kaming mga Hapon, mula pa noong unang panahon, ay kinakatawan ng salitang 「Yaoyorozu no Kami」 (walong milyong diyos), kung saan naniniwala kaming ang bawat bagay ay may nananahang diyos, o ang bawat bagay ay maaaring maging diyos, isang natatanging relihiyosong kaisipan na aming pinalago.

Ayon sa estatistika noong 2018, mayroong humigit-kumulang 84,000 templo, 88,000 dambana, at 8,600 simbahan ng Kristiyano sa buong Japan. Kahit na sinasabing kumakaunti ang mga relihiyosong tao, sa estatistika ay mahigit 180 milyon pa rin ang bilang nito hanggang ngayon. Ibig sabihin, kung hindi bibilangin ang mga bata, ang isang tao ay karaniwang may ugnayan sa dalawang relihiyon. Ito ay tunay na 「buhay na patotoo」 kung gaano kalapit ang ugnayan ng mga Hapon sa relihiyon.

Dahil ang mga Hapon ay matagal nang namumuhay kasama ang relihiyon at ang Diyos, hindi ba't mahalaga na huwag itong iwasan kundi harapin ito nang tapat? Ang pag-iisip tungkol sa Diyos ay pag-unawa rin sa ating sarili, at ito ay pinakamahalagang pagkakataon upang pagmunihan nang malalim ang ating paraan ng pamumuhay.

1 . Ang Tagapaglikha sa Biblia at ang Ugnayan Niya sa Tao

1) Ang Tagapaglikha na Gumawa sa Tao (Isang Espirituwal na Nilalang na Hindi Nakikita)

Ang Diyos ang lumikha ng langit at lupa at Siya ay isang 「espirituwal na nilalang」 na hindi nakikita. Mababasa sa Biblia ang espesyal na ugnayan ng Diyos sa tao tulad ng sumusunod.

【Genesis 1:27】 Kaya't nilalang ng Dios ang tao ayon sa kaniyang sariling larawan, ayon sa larawan ng Dios siya nilalang; nilalang niya sila na lalake at babae.

Ang 「larawan ng Diyos」 na binabanggit dito ay hindi tumutukoy sa panlabas na anyo, kundi sa mga katangian ng Diyos tulad ng 「panloob na katangian (espirituwalidad, katalinuhan, kalooban, transcendence, pag-ibig, atbp.)」. Dahil nilalang tayo ayon sa Kanyang larawan, mayroon tayong malalim at malapit na ugnayan sa ating Tagapaglikha na hindi mapuputol.

• Ano ang ibig sabihin ng Espirituwal na Nilalang?

Ano nga ba ang 「Espiritu」? Sinabi ni Jesu-Cristo ang sumusunod.

【Juan 4:24】 Ang Dios ay Espiritu: at ang mga sa kaniya'y nagsisisamba ay kinakailangang magsisamba sa espiritu at sa katotohanan.

Isipin ang 「radio waves」 o 「magnetic field」 na hindi nakikita. Wala silang anyo kaya hindi sila kumukuha ng espasyo at hindi limitado ng oras o lugar. Kung ang radio waves ay may anyo, mapupuno ang mundo ng mga ito at wala na tayong matitirhang lugar.

Ang mundong ito ay binubuo ng mga bagay na nakikita at mga enerhiya na hindi nakikita na may ugnayan sa isa't isa. Ang Diyos na hindi natin nakikita ay hindi limitado ng anyo, kaya naman Siya ay naroroon sa lahat ng lugar at panahon upang makipag-ugnayan sa bawat isa sa atin bilang isang 「espirituwal na nilalang」.

2) Ang Tao Bilang Espirituwal na Nilalang (Kayang Makipag-ugnayan sa Tagapaglikha)

Nilalang ng Diyos ang katawan ng tao at pagkatapos ay hiningahan ang ilong nito ng 「hininga ng buhay」.

【Genesis 2:7】 At nilalang ng Panginoong Dios ang tao sa alabok ng lupa, at hiningahan ang kaniyang mga butas ng ilong ng hininga ng buhay; at ang tao ay naging kaluluwang may buhay.

Ang 「hininga」 na ito sa wikang Hebreo ay tinatawag na 「Neshamah」. Hindi lamang ito simpleng hangin, kundi ito ay ang buhay at katangian ng Diyos na ibinigay sa tao. Dahil dito, ang tao ay hindi lamang may 「katawan」 at 「kaluluwa (puso)」 para sa mundong ito, kundi mayroon ding 「espiritu」 para makipag-ugnayan sa Diyos. Ibinigay ng Diyos sa tao ang lahat ng kakayahan upang mahanap Siya at makapiling Siya.

【1 Tesalonica 5:23b】 At ang inyong espiritu at kaluluwa at katawan ay mangagingat na buo, na walang kapintasan sa pagparito ng ating Panginoong Jesucristo.

Tulad ng nakasulat dito, ang tao ay binubuo ng tatlong bahagi (espiritu, kaluluwa, at katawan) at ito ay isang misteryosong nilalang. Nais ng Diyos na ang mga ito ay manatiling buo at hindi mawala.

【Roma 1:19】 Sapagka't ang nakikilala tungkol sa Dios ay hayag sa kanila; sapagka't ito'y ipinahayag ng Dios sa kanila.

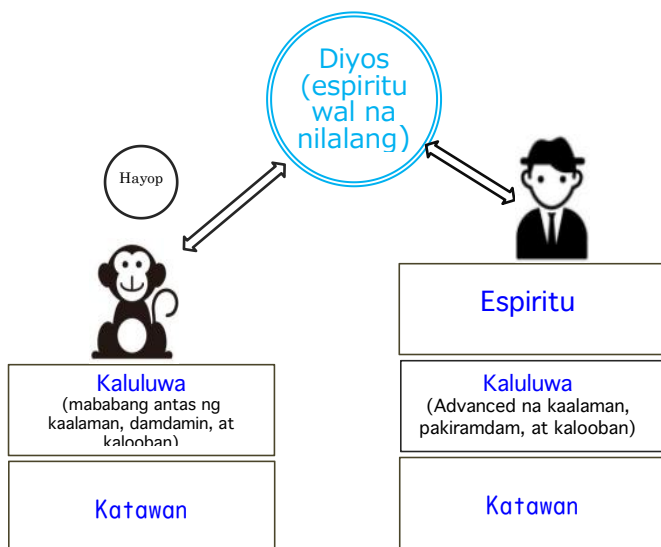
Dahil dito, ang tao ay sadyang naiiba sa mga hayop na namumuhay lamang sa pamamagitan ng insting. Kung may hangad ang tao na makilala ang Diyos, kaya niyang gawin ito dahil iyon ang disenyo sa atin.

Ang Diyos na lumikha at nagmamahal sa tao ay hindi magtatago sa atin. Gaya ng isang magulang na gustong makilala siya ng kanyang anak, nais din ng Diyos na ipakilala ang Kanyang sarili sa paraang 「madali nating mauunawaan」.

[Ang tao ay espirituwal na nilalang na naiiba sa mga hayop at kayang makipag-ugnayan sa Diyos]

- Ang tinig ng budhi at ang takot sa kamatayan o sa kabilang buhay
- Ang pusong nanalangin at naghahanap ng kaligtasan sa Diyos
- Ang paghahanap ng sasambahin (pagturing na diyos sa mga nilikha)

(Iba pa, "Ural na Nabubuhay sa Transendenteng Halaga": pag-ibig, habag, moralidad at konsensya, layunin ng buhay, kawalang-kabuluhan sa gitna ng kasaganaan, at iba pa.)

「Ang Maylalang Diyos at Relasyon ng Tao」

Ang mga hayop ay walang espiritu kaya hindi sila makaka-ugnay sa Diyos, ngunit ang tao ay espirituwal na nilalang kaya kaya nating makipag-ugnayan sa Diyos na Espiritu.

3) Ang Layunin ng Diyos sa Pakikipag-ugnayan sa Tao

Gawa sa larawan ng Diyos ang tao upang tayo ay makausap Niya nang malapitan at magkaroon ng ugnayan sa Kanya. Ito ay upang ang tao at ang Diyos ay makapagsalita nang malapit at

magkaintindihan ang puso.

Ngunit kanino nga ba tayo maaaring magkaroon ng ugnayan? Basahin natin ang sumusunod.

【1 Juan 1:3】 Yaong aming nakita at narinig ay ipinahahayag din namin sa inyo, upang kayo naman ay magkaroon ng pakikisama sa amin: oo, at ang ating pakikisama ay sa Ama, at sa kaniyang Anak na si Jesucristo.

Nais ng Diyos na hindi tayo mag-isa, kundi mabuhay sa piling ng ating Ama sa langit at ng ating Tagapaglikha na si Jesu-Cristo.

● Dalawang Nilalang na Hindi Nakikita na May Impluwensya sa Tao

Bakit gustong-gusto ng Diyos na makipag-ugnayan sa atin? Ihambing natin ang Kanyang layunin sa layunin ng ating kaaway, ang 「magnanakaw (diyablo)」:

【Juan 10:10】 Hindi pumaparito ang magnanakaw, kundi upang magnakaw, at pumatay, at pumuksa: ako'y naparito upang sila'y magkaroon ng buhay, at magkaroon nito ng kasaganaan.

● Layunin ng Magnanakaw (Diyablo)

Ang layunin niya ay 「magnakaw, pumatay, at pumuksa」 sa ating kagalakan at kapayapaan. Nais niyang sirain ang ating ugnayan sa Diyos at dalhin tayo sa kawalan ng pag-asa.

● Layunin ng Diyos (Jesu-Cristo)

Naparito Siya upang magkaroon tayo ng tunay na 「buhay」 at maranasan ito nang 「may kasaganaan」. Nais ng Diyos na makasama tayo dahil sa pag-ibig Niya tayo makalalaya sa takot at makakamit ang tunay na kaligayahan. Ito ang puso ng isang magulang para sa kanyang anak.

2 .Pag-unawa at mga Maling Akala sa 「Relihiyon」 sa Lipunang Hapon

Ang pag-unawa ng mga Hapon sa relihiyon ay sadyang masalimuot at natatangi, at hindi ito maipaliwanag nang buo sa isang salita lamang. Maraming Hapon ang namumuhay kasama ang mga tradisyon ngunit may takot o maling akala tungkol sa salitang 「relihiyon」. Ang social recognition na ito ay nabuo mula sa mga maling impormasyon o pangyayari sa nakaraan, at hindi ito laging sumasalamin sa katotohanan ng relihiyon.

Kaya naman, linawin natin nang mahinahon ang pagkilala sa relihiyon sa kasalukuyang lipunang Hapon at ang mga 「maling akala」 na naroroon.

① Maling Akala na 「Lahat ng Relihiyon ay Pare-pareho」

● Relihiyong 「Pagsisikap」 at Relihiyong 「Biyaya」

Sa pangkalahatan, ang 「relihiyon」 ay itinuturing na gawain ng tao upang lumapit sa Diyos, at madalas itong ihalintulad sa 「pag-akyat sa bundok」. Ito ang kaisipan na 「kahit anong ruta ang gamitin mo sa pag-akyat, sa huli ay makakarating ka rin sa iisang tuktok, kaya kahit ano ang paniwalaan mo ay pareho lang ang resulta」.

Sa ganitong paraan, maraming relihiyon ang nagtuturo na ang kaligtasan ay makakamit sa pamamagitan ng 「gawain ng pagsisikap」 tulad ng walang humpay na pagsasanay o mabubuting gawa mula sa panig ng tao. Ang mga ito ay maaaring tawaging 「relihiyon ng pagsisikap」.

Gayunpaman, ang Kristiyanismo ay kabaligtaran nito. Itinuturo ng Biblia na ang hindi perpektong tao, kahit gaano pa kalaki ang pagsisikap, ay hindi makakarating sa banal na Diyos sa pamamagitan ng sariling lakas. Kaya naman, ang Diyos mismo, sa katauhan ni Jesu-Cristo, ang bumaba sa mundong ito upang iligtas ang tao.

【Juan 3:13】 At walang umakyat sa langit, kundi ang nanggaling sa langit, sa makatuwid bagay ang Anak ng tao, na nasa langit.

Ang kaligtasan sa Kristiyanismo ay hindi isang 「kabayaran」 na makukuha ng tao matapos akyatin ang bundok, kundi isang panig na 「regalo (biyaya)」 na ibinibigay sa pamamagitan lamang ng paniniwala at pagtanggap kay Jesu-Cristo na bumaba sa atin. Dahil dito, ang Kristiyanismo ay tinatawag na 「relihiyon ng biyaya」, o sa kahulugan na ang Diyos ang nagpakita ng daan ng kaligtasan, ito ay tinatawag na 「relihiyon ng pahayag (Revelation)」.

● Maling Akala na 「Kahit Anong Relihiyon ay Pareho Lang」

Isa pang bagay na nais kong iparating ay napakadelikado na isipin na ang lahat ng nilalaman ay pareho dahil lamang sa sila ay nasa ilalim ng parehong kategorya ng 「relihiyon」. Kung ihahalintulad, ito ay gaya ng pagsasabi sa isang taong nag-iisip magpakasal na, 「kahit sinong lalaki ay pwede na」 o 「ang buhay may-asawa ay pareho lang kahit sino pa ang kasama」. Wala nang mas mapusok at irresponsableng salita kaysa rito.

Kung magkaiba ang mapapangasawa, ang buhay pagkatapos nito ay ganap na magbabago; gayundin ang relihiyon, ang turo nito, paraan ng kaligtasan, proseso, at resulta ay magkakaiba sa pundasyon. Sa tingin mo ba ay talaga namang 「magkakaroon ka ng masayang buhay may-asawa kahit sino pa ang kasama」? Ang pagpili ng relihiyon ay mas seryoso kaysa sa pagpapakasal. Dahil ito ay desisyon na hindi lamang nakakaapekto sa buhay sa mundong ito, kundi maging sa kawalang-hanggan pagkatapos ng kamatayan. Pag-isipan natin ito.

② Maling Akala na 「Ang Relihiyon ay para sa Suwerte Lamang」

Maraming tao ang nag-iisip sa relihiyon bilang 「paraan upang makakuha ng pakinabang sa mundong ito (suwerte)」. Tiyak na may aspeto ng paghahanap ng tulong sa panahon ng kahirapan at pag-asa sa ilang uri ng biyaya. Gayunpaman, ang orihinal na papel ng relihiyon ay hindi nagtatapos doon. Ang tunay na relihiyon ay hindi lamang isang 「pintuan para sa mga kahilingan」, kundi dapat

itong naroroon upang itaas ang panloob na kalidad tulad ng halaga ng tao, dignidad, at pag-ibig, at upang gabayan ang buhay tungo sa mas masagana at tunay na masayang direksyon.

Sa madaling salita, ang relihiyon ay nagbibigay ng hindi matitinag na 「kahulugan」 sa ating pang-araw-araw na buhay. Sinasagot nito ang mga tanong na 「Bakit ako nabubuhay?」 at 「Saan ako pupunta?」.

Hindi ba't kinakailangan nating ituon ang ating paningin hindi lamang sa mga nakikitang pakinabang sa mundong ito, kundi pati na rin sa 「hindi nakikitang walang hanggang halaga」 tulad ng kaligtasan ng kaluluwa at kapayapaan ng puso? Ang pagpapala na magpapatuloy magpakailanman, higit sa pansamantalang kasiyahan, ang siyang tunay na hinahanap ng tao.

③ Maling Akala na 「Ang Relihiyon ay para sa mga Mahihina o Kakaibang Tao」

Ang pagiging relihiyoso (espirituwalidad) ay isang pangkalahatang insting na taglay ng lahat ng tao mula nang isilang sila, anuman ang lakas o kahinaan ng isang tao. Hindi ito usapin ng pagiging malakas o mahina. Gayunpaman, kung minsan, ang puso na nagkukunwaring malakas tulad ng 「nais kong maging malaya」 o 「ayaw kong umasa sa kahit ano」 ay tumatakip sa insting na iyon. Ngunit, ang pagpipilit ba na magkunwaring malakas ay tunay na isang masayang bagay?

● 「Unhappiness of acting strong」 at 「Grace of weakness」: Imbitasyon sa Tunay na Lakas

May mga parirala na 「unhappiness of acting strong」 at 「grace of weakness」. Ang hindi pag-amin sa sariling limitasyon dahil sa labis na pagkunwaring malakas at ang pag-iwas ng tingin sa katotohanan na dapat harapin ay hindi kailanman isang mayamang paraan ng pamumuhay. Dahil kahit gaano pa magkunwaring malakas, ang tao ay tiyak na haharap sa ganap na kahinaan ng 「kamatayan」 balang araw. Hindi dahil mahina kaya naniniwala, o dahil malakas kaya hindi naniniwala. Sa halip, ang mga taong nag-iisip na sila ay malakas sa paraang pantao ang siyang maaaring mas maniwala pa.

Ang pagkilala sa likas na pagiging relihiyoso ng tao at ang pagtayo sa harap ng Diyos ay hindi pagpapababa sa sarili. Sa halip, ito ang

nagiging dahilan upang ang tao ay maging mas makatao at tapat. Ang taong umaamin sa 「kahinaan」 ng pagkatakot (paggalang) sa Diyos ay tunay na nakakakuha ng lakas upang lumaya mula sa 「lahat ng uri ng takot sa mundong ito」, kabilang ang kamatayan.

Sa kabilang banda, ang taong tumatanggi sa Diyos at sinusubukang mabuhay sa pagkunwaring malakas ay maaaring magmukhang malakas sa unang tingin, ngunit sa katotohanan, maaaring nabubuhay siya sa takot sa lahat ng bagay maliban sa Diyos (sakit, pagtanda, pananaw ng ibang tao, pagkabalisa sa hinaharap).

Sa huli, mayroon lamang dalawang paraan ng pamumuhay para sa tao. 「Mabuhay na natatakot lamang sa Diyos at hindi natatakot sa lahat ng iba pa」 o 「Mabuhay na hindi natatakot sa Diyos at natatakot sa lahat ng iba pa」. Aling landas ang nais mong lakaran?

④ Maling Akala na ang Kristiyanismo ay 「Relihiyon ng Kanluran」 at hindi ito nababagay sa mga Hapon

Madalas sabihin na 「ang Kristiyanismo ay galing sa Kanluran at relihiyon para sa mga taga-Kanluran」. Gayunpaman, ang katotohanan ay medyo magkaiba. Una sa lahat, ang ugat ng Kristiyanismo ay wala sa Kanluran, kundi sa Israel na matatagpuan sa kanlurang dulo ng Asya. Mula doon, kumalat ito sa Kanluran at nagbigay ng hindi masukat na laki ng impluwensya sa modernisasyon, demokrasya, iskolarsip, at pag-unlad ng agham at teknolohiya ng mga bansa tulad ng Europa at Amerika. Sa halip, mas tumpak na sabihin na hindi ang 「Kristiyanismo ay naging pag-aari ng Kanluran」, kundi 「dahil mayroong pundasyon ng Biblia kaya nabuo ang advanced na lipunan ngayon」.

Ang nakatala sa Biblia ay hindi turo na limitado sa isang partikular na rehiyon o pangkat etniko. Ito ay isang 「pangkalahatang katotohanan」 na dapat hanapin ng sinumang tao, higit pa sa pagkakaiba ng 「Kanluran at Silangan」.

Dahil dito, maging para sa amin sa Japan na nagtatamasa ng mga benepisyo ng modernisasyon, ang Biblia ay hindi kailanman isang bagay na 「hindi nababagay」. Sa halip, ito ang nagiging pinakamahalagang susi upang malaman ang 「kamangha-manghang

mga halaga » sa ugat ng kalayaan, karapatang pantao, at demokrasya na aming pinahahalagahan.

⑤ Maling Akala na 「Lahat ay Pupunta sa Langit Pagkamatay」

Maraming Hapon ang nag-iisip na 「pagkamatay ay magiging Buddha at pupunta sa Paraiso」, o ang lahat ay natural na makakapunta sa langit. Sa Mahayana Buddhism na siyang pangunahing daloy sa Japan, itinuturo na kahit ang mga taong walang kinalaman sa pagsasanay o kaliwanagan noong sila ay nabubuhay pa ay makakapunta sa Paraiso sa pamamagitan ng pagtanggap ng pangalan pagkatapos ng kamatayan (Pangalang Budista) at paggawa ng seremonya ng libing. Sa paglipas ng panahon, lumitaw pa ang mga sekta na nagtuturo na 「sa isang beses na pagbigkas lamang ng pangalan ng Buddha (Mga sutra ng pag-awit) ay maliligtas na」.

Gayunpaman, hindi ba ito ay isa lamang 「hiling」 ng tao sa harap ng malupit na katotohanan? Kung ang pag-asa pagkatapos ng kamatayan ay nakabatay sa isang ilusyon na walang pundasyon, ang nasa hinaharap ay maaaring isang pagsisisi na hindi na mababago.

Sa simula pa lang, ang tagapagtatag ng Budismo na si Shakyamuni ay hindi kailanman nagsabi na 「kung maniniwala ka sa akin ay makakapunta ka sa Paraiso」. Ang ganitong mga turo ay nabuo lamang sa pamamagitan ng paghahalo ng iba't ibang kaisipan humigit-kumulang 600 taon matapos ang kanyang kamatayan.

Sa kabilang banda, ang kaligtasan na ipinapakita ng Biblia ay may 「malinaw na mga katotohanan at basehan」 na hindi lamang simpleng hiling. Para sa kapakanan nating mga tao na nahiwalay sa Diyos dahil sa kasalanan at walang pagpipilian kundi ang mapunta sa kapahamakan, binayaran ni Jesu-Cristo ang 「kabayaran ng kasalanan」 bilang ating kapalit. Ang 「sukdulang sakripisyo」 ni Cristo na dinala ang lahat ng ating mga kasalanan at namatay sa krus. Ito ang opisyal at tiyak na sertipiko mula sa Diyos para sa ating pagpasok sa langit. Sa pamamagitan ng katotohanang ito ng krus, nabuksan para sa tao ang 「tiyak na basehan ng kaligtasan」 na hindi lamang simpleng aliw, at ang tunay na daan patungo sa buhay na walang hanggan.

⑥ Pagkabahala na 「Ang Relihiyon ay Nakakatakot kung sa Maling Direksyon Mapupunta」

Sa modernong lipunang Hapon, normal lamang na makaramdam ng pagkabahala na 「ang relihiyon ay magiging nakakatakot kung magkakaroon ng maling hakbang」. Ang katotohanan na ang mga grupong humiram sa pangalan ng 「relihiyon」 ay nagdulot ng mga kaganapang laban sa lipunan sa nakaraan at nagbunga ng mahahalagang biktima ay nagtanim ng malalim na pag-iingat sa aming mga puso. Gayunpaman, ang pagtalikod sa 「lahat ng relihiyon at simbahan bilang hindi kailangan」 dahil sa pag-iingat na iyon ay maaaring maging isang maling desisyon.

● Magkaroon ng mata upang makita ang 「mga malulusog na lugar」

Kung ihahalintulad, ito ay gaya ng pagpapasya na 「huwag nang pag-aralin ang mga anak sa paaralan dahil maaaring may mga hindi tapat na guro sa mundo」. Ang mahalaga ay hindi ang pagtanggì sa lahat, kundi ang pagkakaroon ng 「pamantayan」 upang makita kung ano ang malusog at kung ano ang mapanganib.

Kung ikukumpara sa mga tradisyonal na pananampalataya na kinilala sa loob ng libu-libong taon sa kasaysayan, kinakailangan ang pag-iingat sa mga bagong grupo na kulang sa pagiging makalipunan o etika. Lalo na, hindi maiiwasang maging maingat sa mga lugar na may matinding poot sa mga umiiral na turo o nagpapakita ng mapagbukod na saloobin.

● Mayroon bang Kalayaan at Pag-ibig?

Sa isang malusog na simbahan, laging may 「kalayaan」. Ang pagdalo o pagtigil ay iginagalang bilang malayang kalooban ng indibidwal. Kung ang kalayaan ng indibidwal ay kinuha, at mayroong gapos o pamimilit, iyon ay lugar na dapat pag-ingatan.

Ang pundasyon ng Kristiyanismo na si Jesu-Cristo, sa halip na mamilit ng anuman sa mga tao, ay ang sagisag ng pinakamataas na pag-ibig na nag-alay ng sariling buhay upang patawarin ang mga kasalanan ng tao. Sa isang malusog na simbahan na ginagawang modelo ang paraan ng pamumuhay na iyon, hindi kapangyarihan upang mang-impluwensya sa mga tao ang gumagana, kundi ang

「mapagkawangawang pag-ibig」 upang ang mga tao ay muling mabuhay nang masigla.

Siyempre, dahil ito ay lugar kung saan nagtitipon ang mga tao, hindi ibig sabihin na perpektong naisasagawa ng simbahan ang pag-ibig. Gayunpaman, ang simbahan na ginagawang gabay ang pag-ibig ni Cristo ay nagnanais na maging 「isang lugar na mas malusog, ligtas, at mainit kaysa saanman」 sa lipunang ito, at binubuksan ang mga pinto nito nang malawak.

3 . Pangwakas

Lahat ng tao ay binigyan ng likas na katangian na hindi mapipigilang hanapin ang Diyos. Ito ay para sa tunay na kaligayahan at masaganang buhay ng tao. Sa halip na manatili sa sariling kagustuhan na nag-iisip na 「ito lamang ang hindi ko pwedeng isuko」, hindi ba't mas mahalaga para sa iyong sariling buhay, at para rin sa kawalang-hanggan, ang ibaling ang puso nang may pagpapakumbaba sa katotohanan?

(1) Mayroon ka bang mga bagong naramdaman tungkol sa relihiyon at sa tao?

(2) Sa 「2 . Mga Maling Akala tungkol sa Relihiyon」, alin ang pinaka-sinasang-ayunan mo?

[Hanay 1] Ang Kamangha-manghang Kapangyarihan ng Bibliya

Sinimulang isulat ang Bibliya mga 3,500 taon na ang nakalipas at natapos nang lumipas ang 1,600 taon. Isa itong di-nagbabagong katotohanan na pinakadakila ang naging impluwensya sa sangkatauhan sa iba't ibang panahon, edad, lahi, at bansa. Naglalaman ito ng karunungan tungkol sa pamumuhay ng tao, mga hula tungkol sa pagtaas at pagbagsak ng maraming bansa, maging mga turo tungkol sa kamatayan at sa kabilang-buhay. Tunay na nakamamanghang aklat ito. Ang Bibliya ay pinakadakilang handog ng Diyos sa tao at taon-taon itong nangunguna sa listahan ng pinakamabentang aklat sa buong mundo.

Nang ako ay nasa ikatlong taon sa kolehiyo, inanyayahan ako ng isang kaibigan na basahin ang Bibliya, at labis itong naging bago at sariwa para sa akin. Wala akong layunin sa buhay o kumpiyansa at puro paglilibang lamang ang inaatupag ko. Walang laman ang puso ko, hindi ko alam ang saysay ng buhay. Ngunit nang mabasa ko ang Bibliya, nakaantig ito nang husto sa aking puso at napuspos ako ng kalakasan, kagalakan, at kapayapaan. Walang taong nakadama ng Diyos at ng Kaniyang salita ang hindi napapalakas, nababago, at nang maglaon ay nakaaapekto rin sa ibang tao sa mundong ito.

Sa kasaysayan, maraming Kristiyano ang nangibabaw sa iba't ibang panahon at lugar. Halimbawa, mga politiko gaya nina Abraham Lincoln at Franklin Roosevelt sa Amerika, at Winston Churchill sa Inglatera. Mga siyentipiko gaya nina Einstein, Newton, Pasteur, at Galileo; mga musikero gaya nina Bach, Haydn, at Beethoven; mga alagad ng sining gaya nina Da Vinci at Michelangelo; mga manunulat gaya nina Dostoevsky at Tolstoy. Gayundin sina Helen Keller at Ina Teresa (Mother Teresa) at marami pang iba.

Sa Japan, mayroon ding Nitobe Inazō (naglingkod bilang Under-Secretary General ng League of Nations), Niijima Jō (nagtatag ng Dōshisha University), Nanbara Shigeru at Yanaihara Tadao (mga naging presidente ng Tokyo University), mga manunulat na sina Uchimura Kanzō, Miura Ayako, Endō Shūsaku, sosyal na aktibista na si Kagawa Toyohiko, si Sugihara Chiune na sumagip sa mga Judiong pinapatay ng Nazi, si Hasegawa Machiko (lumikha ng “Sazae-san”), si Yanase Takashi (lumikha ng “Anpanman”), si Noguchi Hideyo, at napakarami pang iba. Nagkaroon din ng malaking papel ang maraming Kristiyano at misyonero sa pagsisimula ng makabagong Japan.

Sa huli, buong paniniwala kong sinasabi na ang paglapit sa Bibliya, ang pagkilala sa pananampalataya at sa tunay na Diyos ay marahil isa sa pinakamahalagang pagkakataon sa buhay.